

عنوان مقاله:

بهبود تحمل به خشکی علف باغ (Dactylis glomerata) در نسلهای پلی کراس منتخب بر اساس سطوح تنوع فنوتیپی و مولکولی

محل انتشار:

شانزدهمین کنگره ملی علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

ونوس نوربخش حبیب آبادی - دانشجوی دکتری ژنتیک و به نژادی گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

محمد مهدی مجیدی - استاد ژنتیک و به نژادی گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

سیدعلی محمد میرمحمدی میبیدی - استاد ژنتیک و به نژادی گیاهی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

خلاصه مقاله:

هدف از این مطالعه، مقایسه تحمل به خشکی ژنوتیپ های علف باغ در دو نسل پلیکراس و متفاوت از سطوح تنوع ژنتیکی والدین (گروه های هتروتیک) میباشد. نتاج نسل اول و دوم چهار گروه پلیکراس ایجاد شده با والدین دارای سطوح متفاوت تنوع ژنتیکی (کم و زیاد) بر اساس نشانگرهای مولکولی و صفات مورفولوژیک (در مجموع 4 گروه هتروتیک) به صورت آزمایش فاکتوریل در قالب طرح بلوک کامل تصادفی در دو شرایط نرمال و تنش رطوبتی کشت و از نظر ویژگیهای سیستم ریشه های و مورفولوژیک بررسی شدند. نتایج مقایسه میانگین ها نشان داد که تنش خشکی، صفات طول ریشه و درصد ماده خشک علوفه را به طور معنیداری افزایش و صفات وزن خشک علوفه، وزن خشک ریشه و درصد ماده خشک ریشه را به طور معنیداری کاهش داد. تفاوت بین نسل اول و نسل دوم فقط برای صفات روز تا خوشه دهی، درصد ماده خشک علوفه و طول ریشه معنیدار بود. مقایسه میانگین گروه های هتروتیک نشان از تفاوت گروه ها در شرایط تنش و عدم تنش رطوبتی در دو نسل داشت. با استفاده از تجزیه به مؤلفه های اصلی، روابط صفات و ارتباط گروه های هتروتیک با یکدیگر و با صفات در هر نسل و سطح رطوبتی بحث میشود.

کلمات کلیدی:

تنوع ژنتیکی، سیستم ریشه ای، علف باغ، گروه پلیکراس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1148975>

